

między organami finansowymi a jednostkami centralnymi bądź przedsiębiorstwami (zakładami) na tle prawidłowości dokonanych wpłat z zysków i pokrywania strat.

§ 31. Kontrolę w zakresie rozliczeń banków z tytułu wpłat z zysków do budżetu i pokrywania strat z budżetu wykonuje Minister Finansów.

§ 32. Minister Finansów ustali wzory deklaracji, zestawień i wykazów, o których mowa w niniejszej uchwale.

D Z I A Ł I V

Przepisy szczególne i końcowe.

§ 33. Upoważnia się Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na okres 1952 i 1953 r. do ustalania odmiennego sposobu i trybu obliczania i rozliczania miesięcznych i kwartalnych wpłat z zysku i udzielonych dotacji, jak również do zmiany terminów wpłat z zysku i udzielania dotacji na pokrycie strat.

§ 34. Minister Finansów może poruczyć kontrolę niektórych przedsiębiorstw (zakładów) w zakresie rozliczeń wpłat z zysku i pokrywania strat innym jednostkom poza wymienionymi w § 29 ust. 1.

§ 35. W sprawach nie uregulowanych przepisami niniejszej uchwały mają zastosowanie przepisy dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) i dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506).

§ 36. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały tracą moc obowiązującą te przepisy uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego przedsiębiorstw państwowych objętych budżetem centralnym (Monitor Polski Nr A-55, poz. 630), które są sprzeczne z niniejszą uchwałą.

§ 37. Traci moc uchwała Nr 98 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu wpłat z zysku i pokrywania strat państwowych przedsiębiorstw i banków (Monitor Polski Nr A-17, poz. 225).

§ 38. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 39. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

423

UCHWAŁA Nr 206 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 marca 1952 r.

w sprawie rozliczeń z budżetami terenowymi z tytułu wpłat z zysku i pokrywania strat państwowych przedsiębiorstw podlegających władzom terenowym.

DZIAŁ I

Zasady dokonywania wpłat z zysku i pokrywania strat.

R o z d z i a ł 1.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Postanowienia niniejszej uchwały stosuje się do objętych uchwałą Rady Ministrów z dnia 6 września 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego państwowych przedsiębiorstw podlegających władzom terenowym (Monitor Polski Nr A-102, poz. 1284) — przedsiębiorstw działających według zasad rozrachunku gospodarczego i zakładów działających według zasad wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

2. Postanowienia uchwały stosuje się również do państwowych przedsiębiorstw i zakładów podlegających innym władzom, o ile wchodzi wpłatami z zysków do budżetu terenowego.

R o z d z i a ł 2.

Obowiązek wpłat z zysku.

§ 2. 1. Obowiązki wpłat z zysku podlegają:

- 1) przedsiębiorstwa jednozakładowe działające według zasad rozrachunku gospodarczego;
- 2) przedsiębiorstwa wielozakładowe działające według zasad rozrachunku gospodarczego z tytułu zysków osiągniętych przez zakłady nie objęte pkt 3;

3) zakłady wchodzące w skład przedsiębiorstw wielozakładowych (pkt 2) rozliczające się z budżetami terenowymi bezpośrednio.

2. Wymienione w ust. 1 przedsiębiorstwa i zakłady zwane będą w dalszym ciągu niniejszej uchwały „przedsiębiorstwami”.

R o z d z i a ł 3.

Zasady odprowadzania do budżetów wpłat z zysku.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa obowiązane są uiszczać do oddziału Narodowego Banku Polskiego na rachunek dochodów budżetowych właściwej rady narodowej część zysku, pozostałą po potrąceniu kwot przeznaczonych na uzupełnienie środków obrotowych do wysokości normatywów oraz na inne cele przewidziane w odrębnych przepisach o podziale zysków — nie mniej jednak niż 10% zysku bilansowego.

2. Za właściwą radę narodową w rozumieniu ust. 1 uważa się radę narodową, której budżetem przedsiębiorstwo jest objęte.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwa obowiązane są uiszczać na poczet należności, wynikającej z § 3:

- 1) wpłaty z zysku planowego;
- 2) wpłaty z zysku ponadplanowego:
 - a) kwartalne — na podstawie bilansów na koniec I, II i III kwartału,
 - b) wstępną roczną — na podstawie sporządzonego bilansu rocznego, jeżeli termin dla sporządzenia tego bilansu nie wykracza poza datę 25 marca roku następnego; w przeciwnym przypadku

wstępną roczną wpłatę z zysku ponadplanowego dokonuje się na podstawie prowizorycznego obliczenia rocznego.

2. Ostateczne rozliczenie z tytułu uiszczonych w myśl ust. 1 wpłat z zysków następuje na podstawie zatwierdzonych bilansów rocznych.

§ 5. Przedsiębiorstwa obowiązane są uiszczać wpłaty z zysku planowego w terminie do dnia 25 każdego miesiąca za dany miesiąc w wysokości $\frac{1}{3}$ planowej wpłaty na dany kwartał ustalonej w rocznym planie finansowym przedsiębiorstwa. Do czasu zatwierdzenia planów, wpłaty powinny być dokonywane na podstawie projektów planów.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa obowiązane są w terminie do dnia 5 drugiego miesiąca po upływie I, II i III kwartału dokonać rozliczeń z zysku na podstawie bilansu sporządzonego na koniec kwartału (bilansu kwartalnego).

2. Wstępne rozliczenie roczne z zysku — na podstawie sporządzonego bilansu rocznego — powinno być dokonane w ciągu 5 dni po upływie terminu przewidzianego we właściwych przepisach dla sporządzenia bilansu; wstępne rozliczenie roczne — na podstawie prowizorycznego obliczenia sporządzonego na koniec roku — powinno być dokonane do dnia 30 marca roku następnego.

§ 7. 1. Jeżeli z bilansu kwartalnego wynika, że zysk od początku roku jest wyższy od zysku planowego, przedsiębiorstwo obowiązane jest uiszczyć w terminie przewidzianym w § 6 osiągnięty zysk ponadplanowy, pomniejszony o 25% oraz o kwoty przypadające na inne cele przewidziane w odrębnych przepisach o podziale zysków, przy zachowaniu jednak zasady, iż odprowadzona do budżetu terenowego kwota nie może wynosić mniej niż 10% osiągniętego zysku bilansowego.

2. Przewidzianego w ust. 1 pomniejszenia o 25% wpłat z zysku ponadplanowego nie stosuje się przy dokonywaniu wpłat z zysku przy wstępnym rozliczeniu rocznym (§ 6); kwoty potrącone przez przedsiębiorstwo z tego tytułu w I, II i III kwartale podlegają rozliczeniu łącznie z wstępną wpłatą roczną.

§ 8. 1. Jeżeli wynikający z bilansu kwartalnego zysk od początku roku jest niższy od zysku planowego za ten okres, przypadająca od przedsiębiorstwa wpłata z zysku wynosi taki procent zysku, jaki wynika ze stosunku planowej wpłaty z zysku do planowego zysku za tenże okres.

2. Nadpłaty, wynikłe w przypadku przewidzianym w ust. 1, zachowuje się na poczet wpłat bieżących przedsiębiorstw, jednakże na wniosek przedsiębiorstwa nadpłacona kwota podlega zwrotowi.

§ 9. Przedsiębiorstwo, które nie sporządzi bilansu kwartalnego przed upływem terminu podanego w § 6, obowiązane jest uiszczyć w tym terminie — niezależnie od dokonanych wpłat planowych — tytułem wpłaty z zysku ponadplanowego kwotę odpowiadającą 10% planowej wpłaty kwartalnej. Rozliczenie dokonywanych w ten sposób wpłat nastąpi na podstawie złożonego przez przedsiębiorstwo najbliższego bilansu kwartalnego.

§ 10. 1. Ostateczne rozliczenie wpłat z zysku powinno być dokonane przez przedsiębiorstwo w terminie dwóch tygodni od daty zatwierdzenia bilansu rocznego.

2. Jeżeli ustalona na podstawie bilansu rocznego należna wpłata z zysku jest wyższa od sumy wpłat dokonanych (§§ 5 i 6), różnica powinna być wpłacona w terminie przewidzianym w ustępie poprzednim, w

przypadku zaś powstałej nadpłaty stosuje się odpowiednio przepis § 8.

§ 11. W przypadku niedokonania w terminie wpłat, o których mowa w §§ 5, 6, 9 i 10, bank finansujący dokona na wniosek organu finansowego przelewu na rachunek budżetu odpowiedniej sumy w ciężar rachunku rozliczeniowego (operacyjnego) przedsiębiorstwa; organ finansowy powinien przesłać odpis wniosku zainteresowanemu przedsiębiorstwu.

R o z d z i a ł 4.

Zasady pokrywania strat.

§ 12. 1. Straty planowe przedsiębiorstw wymienionych w § 2 pokrywane są co miesiąc w formie dotacji budżetowej przez prezydium rady narodowej (§ 3 ust. 2) na wniosek organu finansowego (§ 15 ust. 5) do wysokości $\frac{1}{3}$ planowej straty ustalonej na dany kwartał w rocznym planie finansowym przedsiębiorstwa.

2. Dotacje na pokrycie planowych strat przedsiębiorstw powinny być przekazane na rachunek rozliczeniowy (operacyjny) przedsiębiorstwa w terminie do dnia 5 miesiąca, za który straty mają być pokryte.

3. Wysokość udzielonych dotacji może być uzależniona od wykonania przez przedsiębiorstwo planu produkcji (usług) lub obrotu towarowego. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustali, w jakich przypadkach dotacje będą uzależnione od wykonania planu, oraz określi zasady, sposób i tryb dotowania oraz rozliczenia tych przedsiębiorstw.

§ 13. 1. Dotacje, udzielane z budżetu na pokrycie planowych strat przedsiębiorstw, podlegają rozliczeniu na podstawie bilansów kwartalnych w terminie przewidzianym w § 6.

2. Jeżeli z bilansu kwartalnego wynika, iż faktycznie poniesiona przez przedsiębiorstwo strata od początku roku jest niższa od straty planowej, kwota nadmiernie udzielonej dotacji ulega potrąceniu z przysługującej przedsiębiorstwu dotacji na okres następny bądź też może być zarządzony przez prezydium rady narodowej (§ 3 ust. 2) na wniosek organu finansowego (§ 15 ust. 5) zwrot nadmiernie przekazanych kwot. W przypadku niezastosowania się przedsiębiorstwa do zarządzenia bank finansujący dokona przelewu do budżetu odpowiedniej sumy w ciężar rachunku rozliczeniowego (operacyjnego) przedsiębiorstwa.

3. Prezydium rady narodowej (§ 3 ust. 2) na wniosek organu finansowego (§ 15 ust. 5) może zarządzić comiesięczne rozliczenie udzielonych dotacji na pokrycie strat, jeżeli przedsiębiorstwo sporządza bilanse miesięczne.

4. Prezydium rady narodowej (§ 3 ust. 2) na wniosek organu finansowego (§ 15 ust. 5) przysługuje prawo zmniejszenia lub wstrzymania udzielania dalszych dotacji na pokrycie strat, jeżeli uzasadnia to wynik finansowy przedsiębiorstwa.

§ 14. 1. Nieplanowe straty przedsiębiorstw mogą być pokryte na wniosek organu finansowego (§ 15 ust. 5) w formie dotacji budżetowej przez prezydium rad narodowych, którym przedsiębiorstwa podlegają, za zgodą: 1) Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i właściwym ministrem — co do strat przedsiębiorstw podległych wojewódzkim radom narodo-

- wym (Radom Narodowym m. st. Warszawy i m. Łodzi);
- 2) prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej i wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego — co do strat przedsiębiorstw podlegających innym radom narodowym.
2. Udzielanie dotacji budżetowych, o których mowa w ust. 1, następuje na zasadzie obowiązujących przepisów budżetowych.

DZIAŁ II

Sprawozdawczość i kontrola.

§ 15. 1. Przedsiębiorstwa obowiązane są przedkładać właściwym organom finansowym zestawienie planowanych na dany rok (z podziałem na kwartały):

- 1) wyników (zysków lub strat);
- 2) wpłat z zysku lub dotacji na pokrycie strat;
- 3) funduszu płac.

2. Zestawienie powinno być złożone przez przedsiębiorstwa — w oparciu o zatwierdzone plany finansowe — w terminie do dnia 5 stycznia, a w przypadku gdy plan finansowy nie został do tego czasu zatwierdzony — w oparciu o projekt planu.

3. Przedsiębiorstwa powstałe w ciągu roku kalendarzowego obowiązane są złożyć zestawienia, o których mowa w ust. 1, w terminie dni 10 od daty sporządzenia planów (projektów).

4. Przedsiębiorstwa, w przypadku zmiany ich planów finansowych (ewent. projektów planów), obowiązane są o dokonanej zmianie zawiadomić organ finansowy w terminie dni 10 od daty zmiany planów (projektów).

5. Właściwymi organami finansowymi, o których mowa w ust. 1, są wydziały finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych, Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi, powiatowych rad narodowych i rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz referaty finansowe prezydiów miejskich lub gminnych rad narodowych, których budżetem przedsiębiorstwo jest objęte.

§ 16. 1. Przedsiębiorstwa obowiązane są w terminie przewidzianym dla dokonywania wpłat z zysków (§§ 5, 6, 9 i 10) przedkładać organom finansowym (§ 15 ust. 5) deklaracje, wykazując w nich wysokość dokonanej wpłaty oraz podstawy jej obliczenia bądź rozliczenia; w deklaracji należy podać datę i Nr czeku przelewowego. Do deklaracji kwartalnej należy ponadto dołączyć rachunek wyników na koniec danego kwartału.

2. Przedsiębiorstwa wykazujące w poszczególnych okresach straty obowiązane są do przedkładania organom finansowym (§ 15 ust. 5) w terminie wskazanym w § 6 deklaracje wraz z załącznikami, stwierdzającymi poniesioną stratę.

§ 17. 1. Organa finansowe (§ 15 ust. 5) obowiązane są kontrolować, czy dokonane przez przedsiębiorstwa wpłaty z zysków obliczone są prawidłowo i zgodnie z niniejszą uchwałą.

2. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości organ finansowy sporządza właściwe obliczenie z przypadającej wpłaty z zysków i wzywa do dokonania dodatkowej wpłaty lub zawiadamia o wysokości nadpłaty.

3. Dodatkowa wpłata powinna być uiszczona w ciągu 7 dni od daty doręczenia wezwania organu finansowego.

4. Postanowienia ust. 1, 2 i 3 mają również odpowiednie zastosowanie do kontroli prawidłowości udzielonych przedsiębiorstwom dotacji na pokrycie strat.

§ 18. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustali sposób rozstrzygania sporów wynikłych między organami finansowymi a przedsiębiorstwami na tle prawidłowości dokonanych wpłat z zysków i pokrywania strat.

§ 19. Minister Finansów ustali wzory deklaracji, zestawień i wykazów, o których mowa w niniejszej uchwale.

DZIAŁ III

Przepisy szczególne i końcowe.

§ 20. Przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, które wchodzi do budżetów terenowych na rok 1952 wynikami rocznymi netto (zysk lub strata), mogą uzyskać na pokrycie planowej straty danego kwartału:

- 1) na wniosek zaopiniowany przez organ finansowy — kredyt przejściowy w banku finansującym z grupy „inne kredyty”;
- 2) z mocy decyzji organu finansowego — zwrot w pierwszym miesiącu kwartału, dla którego przewiduje się planową stratę, wniesionych do budżetu w poprzednich kwartałach wpłat z zysku.

§ 21. Upoważnia się Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na okres 1952 r. i 1953 r. do ustalania odmiennego sposobu i trybu obliczenia i rozliczenia miesięcznych i kwartalnych wpłat z zysku i udzielonych dotacji, jak również do zmiany terminów wpłat z zysku i udzielania dotacji na pokrycie strat.

§ 22. Minister Finansów może poruczyć kontrolę niektórych przedsiębiorstw w zakresie rozliczeń wpłat z zysku i pokrywania strat innym jednostkom poza wymienionymi w § 17 ust. 1.

§ 23. Upoważnia się Ministra Finansów po porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do wprowadzenia w stosunku do niektórych przedsiębiorstw objętych budżetami terenowymi obowiązku odprowadzania na rachunek dochodów budżetowych całości zysku i odmiennego trybu uzupełniania środków obrotowych do wysokości normatywów.

§ 24. W sprawach nie uregulowanych przepisami niniejszej uchwały mają zastosowanie przepisy dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) i dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. 1950 r. Nr 56, poz. 506).

§ 25. Z chwilą utworzenia branżowych zarządów przemysłu państwowego, o których mowa w § 12 uchwały Nr 76 Prezydium Rządu z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie organizacji państwowego przemysłu terenowego (Monitor Polski Nr A-13, poz. 181), zarządy te należy traktować jako jednostki centralne w rozumieniu uchwały Nr 98 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu wpłat z zysku i pokrywania strat państwowych przedsiębiorstw i banków (Monitor Polski Nr A-17, poz. 225).

§ 26. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały tracą moc te przepisy uchwały Rady Ministrów z dnia 6 września 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego przedsiębiorstw państwowych podległych władzom terenowym (Monitor Polski Nr A-102, poz. 1284), które są sprzeczne z niniejszą uchwałą.

§ 27. Traci moc uchwała Nr 246 Rady Ministrów z dnia 31 marca 1951 r. w sprawie rozliczeń z budżetami

terenowymi z tytułu wpłat z zysku i pokrywania strat państwowych przedsiębiorstw podlegających władzom terenowym (Monitor Polski Nr A-31, poz. 388).

§ 28. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 29. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

424

UCHWAŁA Nr 200 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 29 marca 1952 r.

w sprawie usprawnienia obsługi, konserwacji i eksploatacji sprzętu budowlanego typu ciężkiego.

Wobec częstych faktów niewłaściwego użycia, utrzymania, konserwacji i obsługi maszyn i sprzętu budowlanego oraz licznych błędów w zakresie dokonywania przeglądów i remontowania tych maszyn — dla usprawnienia gospodarki tym sprzętem Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. Uchwała normuje zasady gospodarki eksploatacyjnej niżej wymienionych ciężkich maszyn budowlanych: koparki wszelkich typów, spycharki, zgrarniarki z ciągnikami, ładowarki, lokomotywki parowe, lokomotywki spalinowe, kotły parowe do celów budowlanych, sprężarki (o wydajności ponad 3 m³/min.), dźwigi samojezdne, ciągniki na gąsienicach, walce drogowe ponad 3 tony, pompy do betonu i zapraw, żurawie wieżowe, dźwigi od 1 do 5 t., kafary mechaniczne, ciężkie maszyny do budowy dróg, inne nie wymienione maszyny z silnikiem o mocy ponad 20 KM — zwanych w dalszym ciągu ciężkim sprzętem budowlanym.

§ 2. 1. Właściwi ministrowie wydadzą w terminie 6 tygodni od daty wejścia w życie uchwały zarządzenia regulujące przynależność ciężkiego sprzętu budowlanego do stałych baz.

2. Począwszy od dnia 15 maja 1952 r. każdy ciężki sprzęt budowlany powinien być przydzielony do stałej bazy (tzw. macierzystej).

3. Zmiana przynależności do bazy w ramach centralnego zarządu może nastąpić jedynie na podstawie zarządzenia dyrektora właściwego centralnego zarządu. Przekazywanie sprzętu pomiędzy centralnymi zarządami w ramach resortu może nastąpić zgodnie z obowiązującymi przepisami i za zgodą właściwego ministerstwa (departamentu głównego mechanika lub analogicznej jednostki) w zasadzie nie częściej niż raz w roku.

§ 3. 1. Każdy ciężki sprzęt budowlany powinien otrzymać obsługę stałą. Należy wyznaczyć 1 pracownika odpowiedzialnego za dany sprzęt.

2. Pracownika odpowiedzialnego za dany sprzęt (brygadzystę lub starszego maszynistę) wyznacza i odwołuje dyrektor zjednoczenia lub jednostki, której podlega baza macierzysta. Pozostałych członków brygady wyznacza się i odwołuje się na podstawie decyzji głównego mechanika przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. W dokonywaniu remontów bieżących i średnich (planowanych i awaryjnych) w przeglądach okresowych i doglądach dorywczych dokonywanych w miejscu pracy sprzętu powinna brać udział obsługa razem z drużyną pogotowia technicznego.

2. W przypadkach remontów kapitalnych lub innych dokonywanych w zakładach remontowych powinien uczestniczyć przy naprawie pracownik odpowiedzialny za dany sprzęt.

3. W przypadku gdy remont ciężkiego sprzętu budowlanego trwa przez czas dłuższy, udział tego pracownika może być ograniczony do demontażu, montażu i próby sprzętu.

4. Ministrowie Budownictwa Przemysłowego, Budownictwa Miast i Osiedli oraz inni zainteresowani ministrowie wydadzą w terminie do dnia 1 maja 1952 r. zarządzenia wykonawcze regulujące sposób obsady ciężkiego sprzętu budowlanego oraz tryb wyznaczania brygadzystów i maszynistów.

§ 5. 1. Minister Budownictwa Przemysłowego w porozumieniu z Ministrami Budownictwa Miast i Osiedli, Kolei oraz Transportu Drogowego i Lotniczego wyda w terminie do dnia 1 maja 1952 r. w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zarządzenie dotyczące charakterystyki kwalifikacyjnej i egzaminów maszynistów oraz wprowadzenia tytułu i odznaki maszynisty ciężkiego sprzętu budowlanego.

2. Minister Budownictwa Przemysłowego wyda do dnia 15 maja 1952 r. za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego instrukcję o zakwalifikowaniu maszynistów do kierowania odpowiednim sprzętem, w której określi, jaka kategoria maszynistów może obsługiwać odpowiednie rodzaje maszyn, oraz o zaszeregowaniu dyplomowanych maszynistów ciężkiego sprzętu budowlanego.

3. Minister Budownictwa Przemysłowego w porozumieniu z Ministrami Budownictwa Miast i Osiedli, Kolei oraz Transportu Drogowego i Lotniczego zorganizuje sieć kursów dla przeszkolenia brygadzystów i maszynistów ciężkiego sprzętu budowlanego w takim terminie, aby z dniem 1 września 1952 r. ciężki sprzęt budowlany mógł być obsługiwany tylko przez samodzielnych maszynistów posiadających kwalifikacje, określone w trybie ust. 1.

4. W przypadku spowodowania awarii lub nadmiernego zużycia sprzętu dyrektor przedsiębiorstwa może pozbawić maszynistę jego uprawnień do obsługi ciężkiego sprzętu budowlanego, niezależnie od pociągnięcia go do odpowiedzialności cywilnej i karnej.

5. Właściwi ministrowie przedstawią w terminie do dnia 1 maja 1952 r. do zatwierdzenia Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wnioski